

Uutiskatsaus

8.4.1942 klo 6.

KUOLLEEN MIEHEN PÄIVÄKIRJA.

(Jatkoa.)

PÄÄMAJAN TILANNETIEDOITUS 7.4.

Kahdeksan suomalaista hävittäjää kohtasi Rukajärven suunnalla vihollislaitteen, 18 Hurricaneja ja 7 pommikonetta, matkalla suomalaista lentotukikohta kohti. Hävittäjämme ampui 11 Hurricaneja ja 1 pommikoneen alas, ilmatorjunta lisäksi 2 Hurricaneja ja 1 pommikoneen, 1 Hurricane teki pakko-laskun puolellemme ja vielä kolme koneetta vaurioitettiin. Kaikki omat koneemme palasivat. - Maarintamalla on torjuttu pienehköjä ryssien törmäilyjä ja tuhottu vihollisen korsuja ja majoitusrakennuksia.

ILMAJÄRVEN SEUDUILLA on edelleen itärintaman taistelujen painopiste. Aloite on siirtynyt saksalaisille, ryssät ovat kärsineet raskaita materiaali- ja miehistötappioita. Eilen tuhottiin 29 tankkia ja 60 lentokonetta. Leningradia pommitettiin.

PAAVI SOLMII SUHTEITA PAKANA-KANSOIHIN. Vatikaani on solminut diplomaattiset suhteet sekä Japanin että japanilaisvastaisen Kiinan kanssa.

YLEISINTIALAINEN KONGRESSI suhtautuu kylmäkösti engl. Crippsin ehdotuksiin. Se korostaa Intian alueellista kokonaisuutta, jota brittiläiset pyrkivät hajoittamaan ehdottamalla maakunnille liiallisia vapauksia.

ETU-INTIA on joutumassa sodan piiriin. Japanilaiset pommittavat Colombon ja Madrasia satamia, ja heidän merivoimansa hallitsevat Etu-Intian kaikkia rannikoita. - Sumatralla on viimeinen vastarintapesäke antautunut, japanilaiset saivat 900 englantilaista, 1000 hollantilaista ja 1200 alkusukasta vangiksi. - Bataanin niemimaalla jatkuu raivokas taistelu amerikkalaisten puolustusasemissa. Amerikkalaiset ilmoittavat japanilaisten saavuttaneen uusia menestyksiä.

TALVEN KOVIN KAHINA taisi eilen olla Riihiön suunnalla, missä ryssiä kerrotaan hyökänneen kolmesataa. Tulos +0. Kranaatteja y.m. tuli sinne sun tänne, jopa Termolaan saakka.

"KALJUPÄISTEN KERHON" kuuluu vänr. Virkkunen perustaneen, jäsenmaksu 10 mk:nenee varusikaniesten hyväksi.

ABDUL HUSSEININPOIKA MAGAMEDU, pikkuinen musta muhamettilainen Kaspian meren rannalta, yritti eilen turhaan kiivetä piikkilankaestemme yli. 3.K:n sotakarhut nostivat hänet kuin rukkasen Venäjältä Suomeen, ja Allahin poika oli tästä niin iloisissaan, että hyppeli vain.

Synkät kuuluvat olevan oltavat vanjain puolella yhä edelleen. Leipää on riittävästi, mutta silti on sotilailla alituinen kalvava nälkä, kaikki ovat aivan kuin sairaita. Ihminen ei elä ainoastaan leivästä. Häijyt poliitrit olivat kieltäneet ruoillemasta Allahia. Bunkkerin räjäytystä lähtien oli koko komppanian pitänyt olla yöstä päivää taisteluharjoituksissa, ei muka ollut saanut nukkua lainkaan. Saksalaiset nimittäin ovat jo Viipurissa tulossa, vielä Abdul Husseininpoika.

9.3. Vartiassa. 2 miestä kerrallaan. Ripuli.

10.3. Olen sairas. Ei ole kirjeitä. Ei ole mahdollisuutta kirjoittaa. Joukkueenjohtaja, ylikersantti, istuu pöydän ääressä - ei saa ruokaa. Turkki otettu pois. Kylmää. Nälkää.

11.3. Keskustelu puolijoukkueenjohtajan kanssa. Leshenko.

12.3. Kova pakkanen. Määrätty toisen puolijoukkueen johtajaksi.

13.3. Hv-esteen puhdistustöissä. En voi nostaa käsiä, liian korkea. Oikea kylmä.

14.3. Joukkueen päivystäjä. 15.2. myöskin päivystäjänä. Pataljoonan esikunnassa yliluutnantille jää leipää yli. Ne saavat 40 gr. voita lisää. Tiedustelijoille viinaa.

16.3. Partiossa. Tarkoituksena vangin otto. 200 m:n päässä suomalaisista. Väsyttää niinkuin ennen 164:ssäkin. 200 - 400 gr leipää ei auta. Liha niinkuin kumia. Voi huonoa. Olen heikossa kunnossa.

17.3. Lääkärin vastaanotolla. Epäluuloinen suhtautuminen. Sain kuitenkin vp-tä 2 päivää. Paise kasvoissa.

18.3. Aliluutnantti Zverev käski työhön. Olen kieltäytynyt.

19.3. Kanfeli politrukille. Politruki käski töihin. Olen pyytänyt siirtoa toiseen joukkueeseen.

20.3. Aliluutnantti Zverev suvaitsi antaa minulle 2 päivää lepoa. Täälläkin samat keskustelut: ruuasta, nälästä.

21.3. Lepoa.

23.3. Komppanian päivystäjänä. Pataljoonan komentaja käski pitää paikat puhtaampina. Keskustelu siirrosta sopivampaan työhön.

24.3. Olen puhunut patl:n huoltopäällikölle sairaudestani. Patl:n komentaja tarkastaa huomenna keittiön. Lumi sulaa. Vettä.

25.3. Taktillinen harjoitus. Kylmää.

26.3. Komppanian päivystäjänä.

27.3. En ole tehnyt mitään. Aamiainen heitettiin pois. En voi syödä. Huono ruoka.

(Ensi kerralla viimeiset muistiinpanot, jotka leningradilainen voimistelunopettaja, 10 luokkaa koulua ja urheilusekä sähköpiston käynyt toveri Kasarew vapisevalla kädellä piirsi päiväkirjaansa - ennen kaatumistaan.)